

туй връме млѣкото ще ся подкваси и ще стане гѣсто, а на вкусъ сладко и пріятно.

Още по-добрѣ е, ако ся свари млѣко-то до парно, да ся налѣе въ гѣрнета и да ся подкваси, — тогазъ въ гѣрнето отгорѣ ще бѫде и *каймакъ*.

Ако млѣкото ся подкваси горѣщо, има да ся образува много сырватка, ако ли млѣкото ся земе само малко топло, то сырватка почти не ще има.

Заквасенниото въ топло връме млѣко може да прости три дни, а на хладно мѣсто или въ ледникъ, повече отъ недѣлї. Когато млѣкото почне вече да ся вѣкыснува, подмѣсватъ въ него чуканъ шекеръ, отъ което то става още по пріятно за вкусъ. То може още и да ся замръзи и тогазъ не промѣнява вкусъ си.

Когато кравытъ ся хранятъ съсъ сухъ хранъ, млѣкото быва по-гѣсто, а отъ него става и кыселото млѣко доволно гѣсто.

С ю з м а .

Кыселото млѣко ако го събираятъ за да трае, изливатъ го въ единъ платниенъ чистъ и не толкозъ честъ торбичкъ и турятъ отдолу нѣщо съждъ за да ся отече прѣзъ нейъ сырватката, и когато вече неостане никакъ сырватка, онова което остане въ турбичката, натурватъ го въ каче и го кѫтатъ на хладно мѣсто, като го затулятъ добре съ дървени околачести похлупки и го привързватъ отгорѣ съ платно. Това ся назва *сюзма*,